

РЕШЕНИЕ

№ 18332

гр. София, 30.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 18.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4421** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203–чл. 207 от Административно – процесуалния кодекс във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на В. Б. Б., чрез адв.А. И., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], офис 7, с която е предявен иск срещу Столична дирекция на вътрешните работи към Министерство на вътрешните работи /СДВР-МВР/, [населено място], [улица], за заплащане на обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на 70.00 лв., представляващи платена глоба по ЕФНГ серия К, №6709787, издаден от СДВР, отменен с влязло в сила на 28. 03. 2024 г. съдебно решение №1076/28.02.2024 г. по нахд № 5569/2023 г. на СРС, НО, 18 – ти състав.

В исковата молба се твърди, че с ЕФНГ серия К, №6709787, издаден от СДВР на В. Б. Б., на основание чл. 182, ал. 4, вр. с чл. 182, ал.1, т. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. с чл. 21, ал.1 от ЗДвП. Ищецът, на основание чл.189, ал. 9 от ЗДвП заплатил 70% от размера на наложената глоба с платежно нареждане от 08. 04. 2023 г. Впоследствие ЕФНГ бил отменен с с влязло в сила на 28. 03. 2024 г. съдебно решение №1076/28. 02. 2024 г. по нахд № 5569/2023 г. на СРС, НО, 18 – ти състав. Платената глоба представлява имуществена вреда по смисъла на чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ, за която се дължи обезщетение, ведно със законната лихва, считано от 28. 03. 2024 г. до окончателното плащане. Направено е искане за присъждане на разноски по списък.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи към Министерство на вътрешните работи, в указания срок, не представя писмен отговор на исковата молба. В съдебно заседание не се представлява, не представя становище по предявения иск.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор К., която излага становище за основателност на исковата претенция.

Административен съд София – град (АССГ), след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От фактическа страна, с оглед приетите по делото писмени доказателства се установява, че с ЕФНГ серия К, №6709787, издаден от СДВР, на В. Б. Б., на основание чл.182, ал. 4, вр. с чл. 182, ал.1, т. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. с чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

Ищецът е заплатил доброволно на основание чл. 189, ал. 9 от ЗДвП 70% от размера на наложената глоба с платежно нареждане от 08. 04. 2023 г.

Със съдебно решение №1076/28. 02. 2024 г. по нахд № 5569/2023 г. на СРС, НО, 18 – ти състав е отменен ЕФНГ серия К, №6709787, издаден от СДВР.

Съдебното решение е влязло в сила на 28. 03. 2024 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Предявеният иск за присъждане на обезщетение за имуществени вреди е процесуално допустим. Следва да бъде разгледан по същество, като подсъден на Административен съд София - град, на основание чл. 128, ал.1, т. 5 от АПК, предвид, че се претендират вреди в резултат на отменен ЕФНГ серия К, №6709787, издаден от СДВР, с влязло в сила съдебно решение. ЕФНГ не е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, а е властнически акт с наказателноправни последици – наказателно постановление. В този смисъл е приетото в т. 1 от Тълкувателно постановление от 19.05.2015 г., постановено по тълкувателно дело № 2/2014 г. на ВКС и ВАС.

Искът е предявен срещу надлежния ответник, съгласно чл. 205 от АПК – Столична дирекция на вътрешните работи при МВР – юридическо лице на бюджетна издръжка, към чиято административна структура принадлежи органа, издал незаконосъобразния ЕФНГ.

След преценка на събраните по делото доказателства, настоящият съдебен състав намира иска за основателен и доказан по основание и размер.

Съгласно чл. 203, ал. 1 от Глава единадесета на АПК, исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на тази глава.

Съгласно разпоредбата на чл. 203, ал. 2 от АПК, за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на ЗОДОВ.

Според разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковите се разглеждат по реда установен в АПК. Следователно, за да възникне право на иск за обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: вреда - имуществена или неимуществена; незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка

между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под „вреда“ следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под “пряка и непосредствена” - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл. 203 от АПК, във вр. с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

В случая по делото е установена първата предпоставка – отменен като незаконосъобразен ЕФНГ с влязло в сила съдебно решение. Следователно ищецът е доказал наличието на незаконосъобразен акт, издаден от административен орган при или по повод изпълнение на административна дейност по смисъла на чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Съгласно ал. 4 на същата законова разпоредба - „Държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице“. В конкретния случай претенцията се основава на това, че е налице отменен като незаконосъобразен ЕФНГ и от тази отмяна се претендира настъпване на имуществени вреди, които представляват заплатените суми по отмененото административно наказание „глоба“ в размер на 70.00 лв.

За да бъде уважена исковата претенция на първо място е необходимо актът, който е бил отменен като незаконосъобразен да е бил в изпълнение на административна дейност. В конкретния случай безспорно се установи, че ЕФНГ, с адресат ищецът, е отменен с влязъл в сила съдебен акт, а ЕФНГ е последица от изпълнението на нормативно възложените задължения и упражняване на административно наказателна дейност. Изпълнението на тези задължения по своята същност представлява административна дейност, поради което издадения ЕФНГ се явява властнически акт, издаден от административен орган и независимо, че поражда административнонаказателни последици, същото е резултат от санкционираща административна дейност. Следователно е налице първата предпоставка, законово регламентирана в чл. 204, ал. 1 от АПК.

На второ място, въз основа на представените с исковата молба доказателства, се установи, че ищецът на 08. 04. 2023 г. е заплатил сумата по наложената му глоба по банкова сметка на СДВР. Това се установява от представен заверен препис на платежно нареждане /л. 9/ от делото. Следователно, в случая, съдът намира, че са налице и останалите изискуеми предпоставки, визирани в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а именно настъпила вреда, причинно-следствена връзка между настъпилия неблагоприятен резултат и отменения като незаконосъобразен ЕФНГ. Изводите на съда са подкрепени от установените факти в случая, а именно в това, че ответникът е издал ЕФНГ срещу ищеца за извършени от него нарушения на правилата за движение по пътищата. Издаденият ЕФНГ е отменен като незаконосъобразен с влязло в сила решение на СРС, но преди това от страна на ищеца е заплатена сумата на глобата по ЕФНГ. Заплащането на сумата в размер на 70.00 лв. за наложената глоба е в пряка

причинно – следствена връзка с отменения като незаконосъобразен ЕФНГ, тъй като ако същият не е бил издаден, то е нямало да се стигне до заплащане на тази глоба. Със заплащането на глобата, ищецът е реализирал едно свое право, което по никакъв начин не възпрепятства възможността му да оспорва законосъобразността на ЕФНГ, с което му е наложена глобата, както е и в процесния случай.

Въведените от МВР правила за възстановяване /връщане/ на недължимо внесени суми за глоби във Фонд за безопасност на движението не представляват специален ред за обезщетение на вредите, а също така и сумата по искане не подлежи на възстановяване и по правилата на чл. 128-129 от ДОПК /в този смисъл Решение № 1210/30.01.2019 г. по административно дело № 10320/2018 г. по описа на ВАС, Решение № 11987/22.12.2022 г., постановено по административно дело №7610/2022 г. по описа на ВАС/.

С оглед така установеното, настоящият съдебен състав счита исквата претенция за доказана по основание и размер. Обезщетението е дължимо в пълния заявен от ищеца размер, а именно 70.00 лева. Представеното платежно нареждане за заплащане на глобата е доказателство за превода на претендираната сума, а от тук и реализирането на имуществената вреда на ищеца, чиито патримониум е засегнат отрицателно чрез внасяне на претендираната с иска сума. Върху главницата се дължи лихва от датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменен незаконосъобразния ЕФНГ, а именно от 28. 03. 2024 г. до окончателното плащане.

По делото е направено искане за присъждане на разноски от страна на ищеца в общ размер на 510.00 лв., от които 500.00 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение и 10.00 лв. за държавна такса.

Предвид изхода на спора, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в общ размер на 510.00 лв., от които 500.00 лв. – адвокатско възнаграждение и 10.00 лв. за заплатена държавна такса.

Така мотивиран от изложеното и на основание чл. 203 и следващите от АПК, Административен съд София – град, 43 – ти състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи при Министерство на вътрешните работи, с адрес: [улица] на основание на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ да заплати на В. Б. Б., ЕГН [ЕГН], сума в размер на 70.00 лв /седемдесет лева/, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди, претърпени в резултат на отменен като незаконосъобразен с Решение №1076/28. 02. 2024 г. по нахд № 5569/2023 г. на СРС, НО, 18 – ти състав, ЕФНГ серия К, №6709787, издаден от СДВР, ведно със законната лихва, считано от 28. 03. 2024 г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи при Министерство на вътрешните работи, с адрес: [улица] да заплати на В. Б. Б., ЕГН [ЕГН], сума в общ размер на 510.00 лв. /петстотин и десет лева/, представляваща разноски за заплатено адвокатско възнаграждение и държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: